

אורח נ. לשאר ימי סיון

(א) ח' טו . הוא אחרו תג . וכבר נזכר משפטו במנוי י"א העשר
 כמסקד : (ב) אכל זה המזר יותר . ואחור להתענות בו .
 משם שכיב יום עשות כחול עזרת בשבת : (ג) עזרת י"ג סגולת י"ג סגולות כל
 י"ג . לעיקר מנהג הספרדים שלא לומר בן המזון . וכמו כהן : (ד) י"א

בו . בשבת זו קורין פ' נחל וס' (א) : (ב) טו ז' . מלך יהודה ומח -
 בן ק"ט שנה : (ג) יום זה וסגולת אחריו . כס י"ג של מגילה העשרת -
 כסס גלו לאבי בית שאן (ישיב פאלטי) ובקעתה . שהיו יחד רעש
 לשראל בימי יורם : (ד) י"ג נ"י . מהה הסיבה . על הכי ארנס :
 (ח) וכו' י"ג מנלה חענית . אחרת מגדל נר . קשרים כס ארנס -
 י"ח . כשה' א קורין כהעלותך :

סליחות לעשרים בסיון

(ט) כ' טו . קצנו חענית אחים בני פולין [של שהיו גזירות גדולות בשנת ת"ח ות"ט לא"י כשש' . וכסף דס ישראל כמים . ע"כ
 גבולים שהיו אז גזרו ע"ז חענית ונכיס ביום זה ככל שנה . לקון ולכנס ולכטעבר על הכרית הכדוקים וחסידיס וכלל ישראל במיסות
 הכריות מכמות . ועל זכר כבורא יח' כביכול שאבינו לו אז . ועל זכר יסורי אבוסיס שנעשו כהס סמטיס קסיס ומריס . ויסין זה ככל כיום
 חענית זה . ויתשב לו לעבודה גדולה להנציל יתבך ובגדו הכרס מחד . לכד כסכר ממה שנחשב ל' כאליו קשרים חלבו ודמו על כמותם -
 אומר כלה לנו אביס פד לכל קוראך (כסליחות כס"ב) ואח"כ אומר זה :

למה יי תעמוד ברחוק תעלים לעתות בצרה . למה פניך תסתיר תשכח ענינו וקחצנו : אל
 תסתיר פניך מעבדך כי צר לי מדר ענני : ענני יי כי טוב חסדך כרוב רחמך פנה אלינו .
 אל ישוב דך נכלם עני ואביון יהללו שמך : כרחם אב (ביזוק"ק)

א"ב . ומה שח כסול . ואח"כ תחוס שלמה הקסן יגדל בחורה : אלהינו ואלהי אבותינו

אני יום איך אלהי אקרא . בר יעשקוני ודים עוזי יקרה . גמור דהשיב
 שב לבקרה . דין רשע ועור מלואם יקרא : החושבים להשפית שם
 קודש הנכבד . זה דררם טוני עם אבד . חשוד השאר פתשם בבית
 תבד : מרוף מרף אדם למדו במדבר . ידו גורל בעל הפקר במדבר .
 במעט פלו ולא יעדרו דבר . לוי נתמיה ארון בתסד דבר : מי יתרתר
 אחר מדותיה דרונה . נוכחיו להשיב מחקציו לוינה . סרנו וסוערנו
 ונשממה חרב היונה . עמה הרין וירדה על העריונה : פן יאמר יכולתי בעל
 המוט . צרי יהודה יגילו פי אמוט . קרא למכורי הנם שנת שמוט . רשע
 הפושט יסוג אחר ויקמוט : שמרך קודם ולו נושים מבקשים .
 שעבודך לתרחיק רבו אדונים קשים . תחומי סימני מצרך לעקור
 מבקשים . תבוואה קדשת לבנוע מגילות וקשים : שפט רעה תביא
 עליהם והאשימם . למו עולל ותתעולל בכבוד ישימם . מנת כוסם פתי
 מפח הנשימם . השיבם שבעתים נקם ברית והשימם : העיר קרית
 שירת נון נהלנו . ים גאולים דרך לעבור קהלנו . פה תוחתנו ואמת רב
 האל מחוללנו . נתמנו נא יהי חסדה עלינו : אל מלך

הבט משמים וראה טובול קדשך ותפארתך : איה קנאתך וגבורותך המון מעיר ורחמך אלי
 הראפקו : אתה פורת בעוד ים שברת ראשי תנינים על המים : אם עונינו ענו בנו יי
 עשה למען שמך : כרחם אב

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב כסול . ואח"כ תחוס גרשום בר יהודה . וכו' רבינו גרשום מאור הגולה

איה כל נפלאותיך הגדולות והנוראות . אשר ספרו לנו אבותינו יהוה
 עבדות : בדת ישראל מצרומה בשעבוד ותלאות . במבלי אדם
 איה . אבותי . אבותי . שטטים כסס
 במזרים אחר אלתם
 ומה נחם סבתם :
 כדס . כשיר יעקב רבינו וכו' .

נמצים לשעבר ויעשה . מכתסם לשם כעמחות הכנת יוסף . לחיותו . ולא כנכלו כחל ונאמסם :

מליחות לעשרים בביון

המורה

מִשְׁכֵּתְהֶם וְאֵל בְּשָׁלִשְׁלָאוֹת : גַּם מִעַבְרֵיהֶם בְּקִשָּׁה עֲבוּרָה . גִּזְרֵי בַּיָּאִיד
 זְכוּרֵיהֶם לְאֶבְדָּה : וּבָתֵּם סָאָה בְּקָאָה מִדָּה בְּמִדָּה . תְּגִלִּים הַזְּאִיָּת
 בְּרַכּוּשׁ כֹּל תְּמִדָּה : הֵימָּן וְגִלְיָו בְּעֵזֶן פּוֹרְרוֹ . שִׁירָתְךָ הַיְּשִׁיבָה וּבִרְגָל
 עֲבָרוֹ : וּבִמְדַבֵּר קְלָבָלְתָּם וְרִבְרַב לֹא חָסְרוֹ : וּמִמִּקְבוֹת וְעִמָּסִים בְּיָדָם
 גְּמָרְסוֹ : וְנָתַן הַטּוֹב וּרְפוּם מְבַנְיָעִים . זַעְקוּךָ וּשְׁמַעְתָּ וְהַעֲפַרְתָּ לָהֶם
 מוֹשְׁיָעִים : תֵּנוּ בְּאֶרְצָם כֹּל טוֹב שִׁבְעִים . הַטָּאֹו וְנָלוּ וּפְקַדְתֶּם לְשִׁבְעִים :
 מִטְּפָלוּ שְׁקָר וְנָתַנוּ לְמִרְכָּס . מִרְדּוּם לְמִדַּחְפוֹת אֲנִישֵׁי חָסֵם : יִצְאָה
 מִבְּרָצִים וְקָזָן חֲזוֹתָם גְּנָפָם . יֵשְׁבוּ בְּנָלוֹת וְהָיוּ לִמָּס : כֹּחַ אִמְצָן פְּלִטָּה
 הַנְּשַׂאֲרָת . בְּשִׁשָּׁה מְבוֹדֵד נָעָה מְאֵרְתָּ : לְעֵת רֵאשׁוֹנָה פְּקִידָה מְשֻׁמֶרֶת .
 לְבַא יַעֲנִיהָ אֵצְהָ וּמְסַרְתָּ : מֵעֵת לְעֵת צָרָתִי מִרְחֶבָה . מִיּוֹם שָׁעֶבֶר
 מְשָׁה חָפָּא : וְגִלְיָתִי נִשְׂוֹא עַל מִדְּהֶבָה . גוֹאֲמֶת מִדּוּד הָבַא הַבְּאִת
 כְּפָה : סְגוּלָתְךָ קוֹרְאִים בְּצַר . סְבָרָם כָּאֵל בּוֹרָא וְיוֹצֵר : עַד אֲנָה יִהְיֶה
 אֲקָרָא מִמְצַר . עֲנִי בְּמִרְבַּב יְדָךְ לֹא תִקְצֵר : פְּשָׁעִים אִם עֲצִמּוּ בְּיַעֲנֵנוּ
 וּבִינְךָ לְמִכְדִּילָה . פְּרָגוּד אִם גִּגְעַל בְּפָנָי הַתְּפִלָּה : צוֹר בְּכִסָּא כְּבוֹדְךָ
 חֲתוּד מַחֲלִילָה . צִעְקָתֵנוּ לְפָנֶיךָ פָּבַא פָּנָי כְּבוֹדְךָ לְהַתְּקַבֵּלָה : קָרָא
 שְׁנַת כְּצוֹן מְעוֹצֵב לְתַנְפִּישֵׁי . קִבְּץ נְפִוצוֹתַי וְעַבּוֹר בְּרִאשֵׁי : רִיבְהָ יִהְיֶה
 רִבֵּי נְפִישֵׁי . רַגְזָה לְהַחֲלִיצֵנוּ אֱלֹהֵי יְקוּוֹשֵׁי : שִׁינֵי נְשָׁעִים בְּחִצְזֵן תִּנְרוֹם .
 שְׁכּוֹל וְאָלְמוֹן אֹתָם תִּדְרֹום : הַשְׁפֹּךְ דְּמָם אֶרְצֶה לָחֵם . תְּמוֹתָה הִוְחַר
 בְּאִמְנָה לְאֶרוֹם : נְדוּר פְּרִצַת סוּבָה גּוֹפְלֶת . רִוּמָם קָדְדָה עַד עַפְר
 מוֹשְׁפֶלֶת . שְׁבִיבָה נַתָּם נְחִמָּה מִכּוֹפְלֶת . מְאֹוּרָה הָאֵר וְתָאִיד מֵאוֹפְלֶת :
 קִגְהָ עֵיךְךָ בְּיַמֵּי עוֹלָם . רָפָא מִזְכָּחְךָ הַיְכַל וְאוֹלָם . יְהוּדָה וְיִשְׂרָאֵל שֵׁם
 יַעֲבֹדוּךָ כּוֹלָם . יִגְבַּל שְׁמְךָ מְעוֹלָם וְעַד עוֹלָם : אֵל מִדְ

גם . למאריס שמענו הנאל
 פנדק קשה . וחורוכס אבדו נמיכס
 זכסס . כסכס נמסס ומנכסס
 כס מדס כגד מדס . וישרל
 סוללס מרסס גדול : פוררו .
 שכנס סיס עס גלו . ומסס
 כיוךן יססס עד שכלס לעכר
 כנסל : כלכלסס . כנס . וקף
 כגדכסס לל נלל : גמל . ואלר
 שטנו סכורס . רדפוס סכוייס
 סככרסס לענדסס . ויעקן לך
 פריכ נדס . וכנסו רכמך שמעס
 סכססס . וסעמסס לכס פכירל
 וסכריר לסססס : חס . וול סו
 כסמכס סכרלס הכנסו מכל סוב .
 וסכול סרסס וגלו כככל . חכרסס
 לנססס ככוף פ' סס : סולו .
 וסכ' חסול וסכסס למרסס
 ללוייסס ולכסו חמסס עכרסס
 וסכסס : ילל . כיומ סיסוס
 וסכרס מללס . וכנסו סכריר
 כסונו כסרס וזין ליעד : כס .
 ככוס כס סכרסס סכככל פכיר
 לעס סקלסס . לעס . כעוד
 סככסס סוככס רכככס . ככ'
 סמכסס לכוס : מעסס . ככל יוס
 כס' סכרסס . וסכסס קכס
 מללסול : נללס . אס נללס
 גללכ עול סכסס מלכפ סככ .
 וסכרס מלל סכרסס וככס ככנס :
 סוללס . ישרל קורלסס לך
 וסכרסס וסכרסס סככס : עסס .
 וסכרסס למרסס : סכססס . לו
 סככססס גכרס עד סככרסס
 כיויס וסכ' . וסככוכס סלכס
 סככס סכרס מללול סכרססס
 לעכ' : ער . טקכ' . וסכס ככורס

חכרסס כססס ככס ככוד . נככרסס דכ סס סככסס וסכככל כרונו למכ' : קרל . כלככ סככס סכסס ליתן מסכסס לעככסס : ככסס סככסס .
 סככרסס סככסס : לרוס . לעככ דכס כככר סככ' : סככסס . כככר וקייס חכס וישרל לורסס לך כככסס לסוסס : גכור . סכרסס וישרלסס
 כככולס . וככסס ככרסס סכרסס לעכר . וככס סככסס מנכס כככסס . ומכור חלסלסס . וכן לכס מלכר כככס : רכל . ל' סיסקן :
 גיכל . או יודו ככל כככס גדול ומכר :

אלהים אל דמי לך אל תהרש ואר תשקוט אל . כי הנה אויבך יהמיון ומשנאיך נשא ראש :
הנשא שופט הארץ השב נמול על נאים : כרהס סכ

אי"ב סולל וסכ' סכסס שלכסס קסן חוק וסכ' ס' סכסס דויר ברבי משלם חקסן חוק

אל דמי . לו כככוס לעמי
 ככככרסס למסכככסי . לככי סכס
 עיל : כככסס . כככ דמי סכר
 ככככרסס וסכ' וול סכככס סככ'ן
 ככ'ס סכככ . ויככס לעכר לנכסס
 עיל : גול . ס' גול וסכ' יוונו
 לעיכ' . וסס ככככסס ויחוק דכסס
 ככככרסס סכככרסס עיל קדום סכ'ן
 (סכככר סכככסס נכככ' ינל' סכככרסס
 סכככרסס) . דין . ס' סכככס סוכ'ן
 ככככס ככל זמן דס ישרל דכס
 ככככס (חלף כככ' ככל זמן .
 כככ' חלסלסס . חככ' י)
 כככרסס חלף . ל' סכר חלפ'ן . (דככ'ס :)
 יעל . סס סכככס . (כככ'ס יכ) : ככככ . סככככ'ס כככככסס כל סכככ'ן . כיונו כככככסס עילכסס : ככככ . ל' סכככס . (סכככ'ס סס) : ככככככ .
 ככככככ : ל' סכככ'ן . כככ'ן . וול סכככס ככככככככ ככככ'ס : וכו . ככ' סככככרסס וסככככככככ : חככ' . סכככככ . סככככככ על
 פדכ'ס פ' . וכונו ככככככככ ככככ'ס (סככ'ס יודככסס . מולל לככככסס) . ככככככככ . ל' סככככככככ . לעכ' . לככככככככ : סככככככככ : סככככככככ
 ככככ

יחד וגשם עָבְיו נִתְּנָה וְנִשְׁקָד . יחודו יִתְּדוּ לוֹ לְבַד רֹאשׁ לִיקוֹד :
 קִבְּשִׁים בְּנֵי שָׁנָה תְּמִים : קִבְּשׁוּ בְּזִבְחֵי אֲמוֹנֵי שְׁלָמִים : לְאֻמוֹתֵם
 אֲמוֹרִים לֹא תִכְסְּרוּ בְּתִמִּים . לְקַרְבֵּן אֲשֶׁה לַיהוָה גִּתְּבַקְשֻׁנוּ מִמְּרוֹמִים :
 מִפְּרָפְרִים הַיְלָדִים וְזֶה עַל זֶה מִפְּרָפְרִים . מִפְּרָפְרִים שְׁחֹט אֲחֵרִים .
 וּבְדַמְיָהֶם מִתְּבוֹסָסִים : נִתּוֹן עַל רוֹבְדוֹ הַיִּכְלָד וְאַף לְמִפְרָסִים . נִגְדוּ
 עֵינֶיךָ לְעַד יְהוָה הַתּוֹסָסִים : סָדְרוּ לְפָנֶיךָ סָדֵר מַעֲרֶכֶת גְּדוּלָה . סוֹבֵב
 וְגַם הַסֹּד קָטוֹן מִהַכִּלָּה : עוֹלָלִים וְיוֹנְקִים הַנִּזְנָחִים בְּלִיל לְעוֹלָה .
 עוֹלָתְךָ יִדְשָׁנָה יִזְכּוֹר כֹּל מִנְחוֹתֶיךָ סֵלָה : פְּנוֹת וְעֹזֹת מְרֹאֵי קִרְבְּנֵי
 זִבְחִים . פְּדָרִים וְאַיִבָּרִים תְּרֹאֵשׁ וְהַרְגַּל וְהִנְתַּחֲמִים : צִרְיֹדֵי מִנְחוֹת בְּטָה
 עֲשׂוּנוֹי מוֹחִים . צִדְקָנוֹת קִינֵיהֶם תִּמְחָה עוֹלָלֵי טְפוֹחִים . קִוֶּץ לְמִזְבֵּחַ
 הָאֵם בְּנֵי כִי בֵב . קִרְבֵּן הָעַם לְכַפֵּר תִּלְמִיד עִם צוֹרֵב : רַחֵשׁ מוֹרְבָד
 זֶה מְאֹז לֹא תִקְרָב . הֵיחַ גִּיתוֹת מִנְחַת יְהוּדָה תִּעֲכֹב : שְׁרַתִּי בְהִנָּה
 בּוֹשֵׁר גְּשִׁים בְּאֲנָשִׁים . שְׁחִימָה זֹרְקָה וְקִפְדָה מִקְרִיבִים וּמִיֵּשִׁים :
 תִּקְרֹבֶת מִנְחָה טְהוֹרָה נִפְשׁוֹת הַקְּדוּשִׁים . תְּנוּפֶת חֹזֶה וְשׁוֹק וְלַחֲוִי
 הַרְאִישִׁים : דְּמֵעוֹת מִפֶּה וּמִפֶּה נוֹבְעִים וּמְקַלְחִים . שׁוֹחֲטִים וְנִשְׁחַטִּים
 אֵלוֹ עַל אֵלוֹ גּוֹבְחִים : דְּמֵי אֲבוֹת וּבָנִים נוֹבְעִים וְסוֹפְחִים . שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 צוֹרְחִים : יְרֵאָה וְרֵאָה פְעֵלַת בְּנוֹת בּוֹטְחוֹת . כְּהוֹם הַיּוֹם עֲרוּמוֹת לְשֹׁמֵשׁ
 גְּשֻׁחוֹת : יִפֶּה בְּנָשִׁים מִבְּקָעֵי פֶרֶס נִמְתַּחֲחוֹת . מִבִּין בְּנִלְיָה שְׁלִיא וְלֵד
 מִפְּרִיחוֹת . שְׂמוֹעַ אֵם גְּשֻׁמַּע אוֹ נְרָאָה . לְהֶאֱמִין . מִי יֶאֱמִין נְדוּלָה
 פְּלִיאָה : מוֹלִיבִין בְּגִיהָם לְטֹבַח בְּלַחֲפָה נֶאֱתָ תַעַל אֱלֹהֵי תִתְאַפֵּק כֶּם
 נֶאֱתָ נֶאֱתָ : קֶדֶם גְּשֻׁעֲנֵנוּ וְתַעֲמוֹד עֲקֶבֶת הַר מוֹר . טָמֹן לִישַׁע בְּכָל
 דְּוֹר נְדוֹר לְשִׁמּוֹר : גְּתוֹסֶסוֹ אֶתָּה וְכֹאֲלָה עַד בְּלִתִּי לֵאמֹר . הֵי זְכוּדָה בְּנֵם
 תִּשְׁמֹד לָנוּ וְצִרְחוֹתֵנוּ הַגְּמֹד : אֵל מֶלֶךְ

בחדר הכרטיס אם יעשו המשק
 בעיניו . ועמו כי הכרז ודק
 הכניסו כי יחוד וכל (שקד ל)
 דקרה כי מלמד שוקרין כי
 הכקר יקרא ממקדא (בארמי) ליקוד .
 ל' קידם: כבשים ילדי ישראל לכוד
 לשחיטה קרבנות שלמים כבשות
 (למזרי) קרבנות בני חז"ל
 וכליזים אמרו לאתם . לא סכמי
 ולא הגבר רחמנוחס עליו . כי
 מהבני לבי קרבנות: מפרשים .
 מפרשים . ענין המעשה שפוטח
 הכרזו נראה נכשו : מהנוססים .
 נחללו . כמו מהנוססת דמיון
 (יחזקאל טו) : נתון . נבקר .
 שיש זה יותן על בזות הכנין
 כזילקו . וגם יערכו כידים שלל
 יקדו . ויעלה רחוקה המיד נגד
 עיניו כדי לקום עליו : סרח :
 ישראל : גדולה . ע"י שגרנו
 כרים על קידום שמן . עד שהסוכב
 וגם הכבוד לדי מוצח של מעלה .
 כי מנהחיק נשבות : עולתך .
 עולה זו הדי שמיים : בעיניך
 וקרבנך לרית מוח . חסר כל
 המנחות שקדו ישראל למין
 כקידום כי : פנות : זיוות וחדרי
 כתי כסיות ומדרבות . מלא
 הכרזים כרים . והחסים החלל לבי
 והאכרים לבי : לריתי . סחח
 שהקריב קודם מנחות יבישות .
 עתה נכרנו ונשק מכם כמס מדות
 עשנו של מוח . ותחם שהביים
 דקדויות שקריבו קייסים . הקריבו
 כביים הקרים שמדוח ונחם
 מתקבל לרדק : קין . סחח
 שהקריבו קרבנות על הגזנת מתקלי
 ישראל כשת שהיב עמי מלהקריב .

אלהים באו גוים בנחלתך טמאו את היכל קדשך שמו את ירושלים לעייהם : על פרי בטן לא
 ירחמו על בנים לא תחום עינם : כרחם אב

אלהינו ואלהי אבותינו

א"ב ואח"כ מאס הליל בן יעקב חזק ואמץ ותחם כל בית כשוק מהיך

אמוני שלומי ישראל גורתם בשוכם . גמשתם ונתתם והיית פגבור
 גדתם . גדיבי עמים נאספו עם אלהי אבדכם : בעשרים בסיון
 גובר פירות ומפרים . במתקליא לפרט נתנו בידו לתברית . באחד נתבצו
 לתעלות לאשים לתרים . הוודאים נתנו רית : גמר לבלות נפשם
 בלי פדיום . לתחיק התיוס . נתנם במגדל לתבריהם איוס . אך כי
 ישוב יהפוך ידו כל היום : דבר זה פשמעם נתבצו יחד . בפסין געשה
 פדיון נשם . כדי להסיר הדיקו שבנים למקום (סחוס) . ל' דבוק . מל' האומים) : איוס . בלימס . דבר זה . לעבור ע"י : עסקן .
 (סידור כ"ג נ"א)

מתיחות לעשרים בסיון

המורה

למו אַחַזָּה. תְּקוּתָם לַמַּיִם כִּי אֶסְלַח לְעוֹן הָעַם מִקֹּדֶה : אֲנִי אֶשְׁמַח
 הַנְּבִדָד וְהַגּוֹרָא . לְעֵת צָרָה פְּקַדְנֶיךָ שְׁתַּרְנֶנּוּ בְּמוֹרָא . וְתִתְּנֶנּוּ רִחְמֶיךָ
 קַרְבָּנֶיךָ וְהִנֵּן עֲתִידָה . לֹא נִסְתָּ מִמֶּךָ הַתְּמִינִי וּבְשִׁפְךָ נִקְרָא : תִּתְּנֶנּוּ
 וְאַחֲצֶנּוּ לְפָנַי כִּבְיָא כְּבוֹדְךָ . קוֹסְפֶיךָ וְתִתְּמִינִי . בְּפֶלֶא אִזְרוֹת הַדּוֹדָה :
 וְבִלְה דָּבָר וְתִרְבַּב וְרַעֲב מִנְחַלַּת שְׁרִידָךָ . וְתֵאמֶר לְמִלְאֲךָ הִרְבָּה יִרְיָדָה :
 קַרְבָּנֶיךָ פְּנִידָה אֲדִיר וְנֵאדָר . בְּתַפְלָה וּבְהַבְקָשָׁה וּבְהַבְגָּעָה שְׂאוֹר .
 הַתְּמִינִי כְּאוֹר פְּנִידָה אֲמַרְתֶּךָ דְּבֵאוֹר . כִּי אֶסְפֶּךָ מִקּוֹר מַיִם בְּאוֹרְךָ
 נִקְרָאָה אוֹר : אל מלך

כחלה נבואה. אלהי. והכחשה
 ליהוים. כי אבשר עושים: פקידותך
 זכרון דבארן ביראה: וזהו
 עזבתו והתקנתו מתוך. ועשה
 כנדר שהקדש. והיו כשנו
 אין לנדרו מתוך לטיבך עושה
 כי נבדד ולא נסור מלפניך
 והארץ ימים. והפגל לך תמיד
 בטל ארוח. משל לרמיו טעונה:
 שרידך. ישראל: למלאך. שאלהם
 לעצת ממנו. עוזב יוד מלכות
 רע: מלאך. עושה אור. שאלך.
 שאלך לעצת: לנאור. לנאור:

אומרים וכו' רחמיך. אל רחום עד ובזמן קריב (במלכות למי')

אר מלא רחמים שלך סיון

לכני המאור הגדול. מוארץ האל מיכל דק' עמחז הגדול. שנכתב על קדוש הכהן שנת ה'ת"ל

א אל מלא רחמים שוכן במרומים. אין כבוד כאלמים שומע לשועת עגומים. המציא מנוחה נבונה על כנפי
 השכינה: ז במעלות קדושים וטהורים. כוזהו הרקיע מוהירים. את נשמת הגבורים. דודשי קלים וחמורים:
 סנהיגי עזרת ישורם. נחשמים כאלים וכפרים. באו זדים ארוזים. כדוב אורב במסתניו. נחלהו נחפה לזרים.
 השביענו לענה ומרוזים: ג גאונו עולם חסדי ארץ. גודרי גדר ועומדים בפרץ. געו על כליון וחרץ. נמנו כל
 יושבי ארץ: ד דוה לבנו על עפרת ראשנו. לשמוע אוזן דאבה נפשנו. כי הפלא ה' את מכותינו. והכת שבע על
 חמאתינו: ה הונו תורת ה' לילות וימים. דורשי רשומות בחורים וחכמים. הושלכו לארץ למסעי כרמים. נהפכו להם
 נהרות ואגמים: ו ווי העמודים. ומעשה הדודים הרביצו והעמידו תלמידים. ביד בוגדים ושודרים. המה היו
 לשריפת אש יקודים: ז זהר וזריו נשמות אל. האלוף הגאון הרב מוהר"ר חיאל. נשא ידו ולבו לאל. הוי אריאל
 אריאל: ח חמיד ורניג לעילא ולתתא. בדרי מעלה ובדרי מטה. גזרו ראשו בחרב להוטה. ראה ה' הרמנהו
 והביטו: ט טפסרי מיר קדושי עליון. צעקו הוצה מר יבכיון. איכה היו להרפה ולכויון. שור ושבר וכליון: י יון
 וקדר הסכימו יחד. לעקור ביצון באימה ומהד. ה' אהר ושמו אהר. תפול עליהם אימתה ומהד: כ כל מחמדי
 עין. קרמו בכל כלי זיון. שמו לנגדם כאין. ובלעום כתרף. ין: ל לא האמינו יושבי העיר. כי יבא עליהם אויב
 וצר. דלו עיניהם וצעקו מר. וחיטב לה' משור פר: מ מסרו נפשם וגויהם. כספרים הילדים בחוק אמתם. כלו
 דויהם ורבו אחרתם. נקום ה' נקמתך ונקמתם: נ נקום ה' נקמה. ה' איש מלחמה. הטל ביניהם מותם. והיו
 לבזיה ולשמה: ס ס"ח קרעו בחרתם. שרפוהו ודרסוהו בהליכתם. למה יאמרו איה יראתם. אין אלהים כל
 מדינותם: ע עורה למה תישן. אומה בלא כתב ולשון. פשטו יד בבת אישון. תבהלם ותרדפם כנחל קישון:
 פ פחאום נקמה מיתה חמורה. על ארזי הלבנון ארזי התורה. גם לא היה להם קבורה. אריאל צעקו מדה:
 צ צהלי ורניג הרניג הקהילות. כי נפשם צוררה בעילוי העילות לריוח ניהוח וזכיהם וולות: ק קוסה ה' ויפוצו
 ארזיך. כי הורגנו כל היום עליך. מלמס נפשי מישע חרבך. נקום נקמתך רוח עבדיך: ר ראה ה' והכישה. כי
 ירדנו מטה מטה. ע"י אומה שפלה ותתא. והיו למשיסה ולסתחה: ש שמים הושלכו לארץ שאיה. הרכה
 והענינה נבאה וצמאה. איכה ירדפון אהר מאה. כפר לעמך ששע וחמאה: ט תורת תורה חגרי שק והתפלשי
 בעפרים. אשר נשפך דמם כמים הנגרים. קנא לתורתך אשר שרפוה זרים. העל אלה תחאפץ ויצר ה' ים. לכן
 בעל הרהמים ישתים כסתר כנפיו לעולמים. ויצורו בצרור החיים את נשמתם. ה' הוא נחלתם. ויגוהו בשלום ע'
 משכבותם. ונאמר אמן:

(י) ל"ג ט. כהן מרדכי להביא ספרי בוק: (י"א) הוא העמית ניוטול
 הכתובים זימי ירבעם: (יב) זו בפרק סיכס עת לכה לבראל בענת ה"ה
 נהקיים זו מנגלגן חונה ליום חייב. כי גם ביום זה כלם חודש
 ימים של המהאויס לבצר עד שיטא מאחס. ראה והנע ק אדם. אבות
 אכלנו כב"ר. קבו שני גנים. כמשה רבשום משה אחרונים. אין
 דבר במקרה וכוזמן. לעם מאלו לא חלגון. ונדאה שסקדים הקב"ה
 רשאה למכה ביום זה. ע"י שכתב מרדכי להביא ספרי ה"ה והחמה
 לנתן הקוה לבראל גלותו קאמה: (יג) כ"ה ט. י"ט מגולת

הערים. התעטלו דמוכאז מיוודה ויחבלי: (יד) הוא יום מישם
 צדיקים רבני. ור' ישמעאל בר אבא. ור' מיעול טגן כהכמים
 (כנה זז. שנת. קרין שנת. ומכרין קניעות חודש. א"ח א"ס):
 (טו) כ"ז בו. כלו מ' חס של יומם מי מגול. גר"י: (טז) זו ספרים
 מיקה לדיקים. ככר ל' הגוף קן תדיון וס"ט עמו: (יז) כיון לעולם
 מלא. כ"ט זו (כלם סבגז מרס. זו שלח משה מנגלים) ער"ח.
 אין נשלה חסים כמנהג: (יח) ל' דיון הוא ה' דר"ח עמו (כשה)
 חל זס ט'. מולו. כ' י"ד. הסק"ל):

סליק שער המורה. נפתח שער החרסית (ונחלק לשני ספים. א'. פונה דרומה. עד רום ימי
 החמה. הב' מפנה צפונה. מ"ז ואילך. מצפון נפתחה הרעה סימים ימימה) ע"ש תקופת תמוז
 שבו הפוך הקייצי. שהשמש (הנקרא חרס) בתקפו. ומשם ואילך יורד ותשש כחו. לכן אין
 תמוז שאין בו ענבים. כמ"ש והימים ימי ביכורי ענבים. ממגד תבואת שמש:

דיני שבעה עשר בתמוז שער החרסית

א. סף שער הדרום

(ה) מולו ספון. שכנו יהודה. הוא זו וכדס ענינים קומה. מנחמה חרם. ומקדש זה ק"ס. ל"ל שמו הכללה מלוח ספון
 (סידור כ"ב גס"א) ה